

boligreguleringsloven kan der forventes offentlige merudgifter til individuel boligstøtte. I boligbyggeriloven foreslås det, at de pligtmæssige bidrag til Boligselskabernes Landsbyggefond forhøjes med 5 kr. pr. m² i 1983 og 10 kr. pr. m² i 1984 for almen-nyttige boliger opført før 1. januar 1970. Fra 1984 reguleres forhøjelsen med byggeomkostningsindekset. I lejeloven og boligreguleringsloven foreslås tilsvarende huslejerforhøjelser på 5, 10, 12 og 15 kr. pr. m² i årene 1983 til 1986.

Det anslås, at huslestigninger af dette omfang vil udløse merudgifter i størrelsesordenen 15 mill. kr. til boligsikring og 50 mill. kr. til boligydelse i 1983. Af disse i alt 65 mill. kr. skal staten betale omkring 45 mill. kr. og kommunerne 20 mill. kr. For 1984 forventes der merudgifter i størrelsesordenen 130 mill. kr., heraf 90 mill. kr. for staten og 40 mill. kr. for kommunerne.

3. Administrative konsekvenser

Forslaget medfører ikke øgede administrative byrder for kommunerne. Forslagets nr. 11 vedrørende forbedringsboligsikring er en forenkling af de hidtidige bestemmelser.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til nr. 1

Ved lov nr. 202 af 18. maj 1982 om lån til betaling af ejendomsskatter og om ændring af ligningsloven er renten på lån, der ydes til betaling af ejendomsskatter, nedsat fra diskontoen + 3 pct. til 8 pct. Renterne kan dog ikke mere fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Efter boligstøtteleven er rentesatsen diskontoen + 3 pct.

Efter boligstøttelevens § 7, stk. 3, betragtes renteudgifter ved husstandsindkomstopgørelsen som en indkomst, da den skattemæssige fradragssret giver pensionisterne en lavere skattepligtig indkomst og dermed også en lavere egenbetaling og større boligstøtte. Reglerne om, at renter af lån til betaling af ejendomsskatter ikke kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, får første gang virkning for socialindkomsten for 1985, det vil sige den socialindkomst, der opgøres på grundlag af ansættelsen af skattepligtig indkomst og formue for indkomståret 1983, og bestemmelsen foreslås ændret således, at denne renteudgift i relation til boligstøtteberegningen tillægges socialindkomsten indtil udgangen af 1984. Det foreslås videre, at ordningen opretholdes for så vidt angår lån efter boligstøtteleven, og at renter på disse lån

fremdeles kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Til nr. 2 og nr. 8

Der henvises til de almindelige bemærkninger vedrørende besparelser.

Til nr. 3

Som et grundlæggende princip i både boligsikrings- og boligydelsesloven gælder, at boligsikring og boligydelse kun ydes til den del af lejen, der kan opnås støtte til. I tilfælde, hvor boligtageren har indgået en lejeaftale, der omfatter såvel beboelse som erhverv, foreslås det, at der – i lighed med fremleje, fremlån og udlejningssituationen – foretages en forholdsmæssig reduktion af lejen.

Til nr. 4

Ændringen er redaktionel.

Til nr. 5

Ændringen er redaktionel.

Til nr. 6

Redaktionel ændring som konsekvens af den vedtagne lov om lån til betaling af ejendomsskatter og om ændring af ligningsloven, lov nr. 202 af 18. maj 1982.

Til nr. 7

Redaktionel ændring for at bringe bestemmelsen i overensstemmelse med lovens § 28 om udbetaling af boligstøtte til visse boligformer med halvdelen som tilskud og halvdelen som lån.

Til nr. 9 og 10

Forslaget skal ses i relation til den vedtagne lov om byfornyelse og boligforbedring, lov nr. 300 af 9. juni 1982.

Ændringsforslaget svarer delvis til det den 29. februar 1980 fremsatte lovforslag om ændring af lov om boligsikring, L 158, folketingsåret 1979-80, 2. samling, som dels blev fremsat som en konsekvens af forslaget om byfornyelse og boligforbedring, dels tilsigtede at udvide området for ydelse af »særlig saneringsboligsikring« til tilfælde, hvor en lejlighed forbedres i henhold til en godkendt saneringsplan, men uden at lejen som følge heraf forhøjes med mindst 100 pct. På grund af sin sammenhæng med byfornyelseslovforslaget blev den nævnte L 158 heller ikke stadfæstet.